

Četrtek, 26. april 2007

P6_TA(2007)0159

Skupna ribiška politika (regionalni svetovalni sveti) *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. aprila 2007 o predlogu Sklepa Sveta o spremembah Sklepa 2004/585/ES o ustanovitvi regionalnih svetovalnih svetov v okviru skupne ribiške politike (KOM(2006)0732 — C6-0051/2007 — 2006/0240(CNS))

(Postopek posvetovanja)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (KOM(2006)0732) ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 37 Pogodbe ES, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C6-0051/2007),
 - ob upoštevanju člena 51 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A6-0078/2007),
1. odobri predlog Komisije;
 2. priznava, da sedanji predlog obravnava le finančne vidike regionalnih svetovalnih svetov, ostale vidike pa bo treba razrešiti ob prihodnji reviziji, zlasti tiste, ki zadevajo število in sestavo svetov;
 3. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če ima namen odstopati od besedila, ki ga je odobril Parlament;
 4. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če ima namen bistveno spremeniti predlog Komisije;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

⁽¹⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

P6_TA(2007)0160

Položaj invalidnih žensk v Evropski uniji

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. aprila 2007 o položaju invalidnih žensk v Evropski uniji (2006/2277(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Konvencije o pravicah invalidov, ki jo je sprejela generalna skupščina ZN dne 13. decembra 2006,
- ob upoštevanju Manifesta evropskih invalidnih žensk, ki ga je dne 22. februarja 1997 sprejel Evropski invalidski forum,

Četrtek, 26. april 2007

- ob upoštevanju Listine o temeljnih pravicah Evropske unije ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Evropskega leta enakih možnosti za vse (2007),
 - ob upoštevanju člena 13 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,
 - ob upoštevanju Sporočila Komisije z naslovom „Enake možnosti za invalide: evropski akcijski načrt“ (KOM(2003)0650),
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A6-0075/2007),
- A. ker Konvencija ZN o pravicah invalidov („Konvencija“) priznava, da so invalidne ženske in dekleta v družini ali izven nje pogosto bolj izpostavljene nasilju, poškodbam, zlorabljanju, zapuščenosti, malomarnemu ali slabemu ravnanju in izkoriščanju,
- B. ker Konvencija tudi poudarja, da je treba načelo o enakosti med spoloma vključiti v vsa prizadevanja za spodbujanje polnega uživanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin invalidnih oseb,
- C. ker Konvencija vsem invalidnim osebam, ki so dovolj stare za poroko, priznava pravico do poroke in ustvarjanja lastne družine,
- D. ker je skoraj 80 % invalidnih žensk žrtev psihičnega ter telesnega nasilja in ker so v primerjavi z neinvalidnimi ženskami bolj izpostavljene nevarnosti spolnega nasilja; ker nasilje ni le razširjen pojav v življenju invalidnih žensk, temveč je v mnogih primerih tudi razlog za njihovo invalidnost,
- E. ker so invalidne osebe raznolika skupina ljudi, kar je treba upoštevati pri ukrepih, s katerimi se jim pomaga, kot tudi dejstvo, da imajo nekatere skupine, na primer invalidne ženske, dodatne težave in so žrtve večplastne diskriminacije,
- F. ker so raziskave v državah članicah pokazale, da so zlasti matere invalidnih otrok tiste, ki storijo vse potrebno, da (na zdravstveni, izobraževalni, upravni idr. ravni) najdejo informacije o prizadetosti njihovih otrok in najboljše rešitve za njihovo oskrbo,
- G. ker odgovornost za invalidne in odvisne osebe ponavadi sprejmejo ženske, kar v določenih primerih, ko ni na voljo ustreznih varstvenih ustanov, pomeni, da morajo zapustiti trg dela,
- H. ker bi morale tako institucije EU kot nacionalne in regionalne oblasti držav članic spodbujati ukrepe, s katerimi bo enakost med ljudmi postala resnična in učinkovita, in ker bi morale biti Evropsko leto enakih možnosti za vse (2007) pri tem gonilna sila,
- I. ker so invalidne ženske žrtve večplastne diskriminacije na podlagi spola, rase, prizadetosti in invalidnosti ter so bolj izpostavljene revščini in socialni izključenosti,
- J. ker je enakost obravnavanja invalidnih žensk in mater invalidnih otrok temeljna človekova pravica in etična obveza,

⁽¹⁾ UL C 364, 18.12.2000, str. 1.

Četrtek, 26. april 2007

1. poziva Komisijo in države članice, naj poskušajo odpraviti obstoječe ovire in prepreke, vključno z arhitekturnimi ovirami, ter tako ustvarijo enake pravice in možnosti za invalidne ženske in dekleta pri njihovi udeležbi v družinskem, političnem, kulturnem, družbenem in poklicnem življenju, zlasti z boljšim izvajanjem zakonodaje Skupnosti na področju boja proti diskriminaciji in enakosti med spoloma ter z večjo uporabo možnosti, ki jih ponujajo programi Skupnosti na tem področju in Evropski socialni sklad;
2. poziva države članice, naj v svojo nacionalno, regionalno in lokalno politiko v celoti vključijo potrebe invalidnih oseb in posebne potrebe žensk, zlasti v politiko na področju načrtovanja mest, izobraževanja, zaposlovanja, socialnih storitev ter v stanovanjsko, prometno in zdravstveno politiko;
3. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo in izvajajo potrebne ukrepe za pomoč invalidnim ženskam pri napredovanju na področjih družbenega, poklicnega, kulturnega in političnega življenja, kjer so še vedno premalo zastopane;
4. poziva nacionalne in regionalne vlade, naj spodbujajo ter ustrezno financirajo inovativne ukrepe in storitve, ki se nanašajo na spol in invalidnost, zlasti na področju osebne pomoči, mobilnosti, zdravstva, izobraževanja, usposabljanja, vseživljenjskega učenja, zaposlovanja, samostojnega življenja in socialne varnosti;
5. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo učinkovito zakonodajo in ukrepe, ki bodo usmerjeni na ženske in otroke ter zagotovili, da se ugotovijo, raziščejo in, če je potrebno, sodno preganjajo primeri izkoriščanja, spolnega zlorabljanja invalidnih oseb in nasilja nad njimi na njihovem domu in drugod; v zvezi s tem predlaga, da je treba posebno pozornost nameniti invalidnim ženskam, ki se same zaradi invalidnosti ne morejo predstavljati, in sprejeti preventivne ukrepe za zagotovitev, da ne bo razlikovanja med pravicami invalidnih in neinvalidnih žensk glede njihove telesne integritete in spolnosti;
6. obžaluje, da so invalidne ženske trikrat bolj izpostavljene nasilju kot neinvalidne ženske, zato poziva, naj se program Daphne uporabi tudi za boj proti tej obliki nasilja;
7. poudarja, da je treba aktivno ukrepati proti ločevanju invalidnih oseb že od otroških let;
8. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo pilotne projekte in preizkušene postopke za vključevanje invalidnih oseb v vrtce, šole, ustanove za poklicno usposabljanje in poklicno življenje;
9. poudarja, da mora Evropska unija sprejeti vse možne ukrepe, vključno z zakonodajnimi, da se izboljšajo njeni sistemi pomoči ter da se invalidnim ženskam in otrokom zagotovi večja finančna pomoč;
10. poziva države članice, naj z zagotovitvijo strokovnega zdravniškega osebja in ustrezne infrastrukture odpravijo pomanjkanje ustrezne zdravstvene oskrbe za invalidne ženske;
11. poziva Komisijo, naj v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi preuči specifične težave invalidnih žensk na področju zdravja in zdravstvene oskrbe, pri čemer naj se osredotoči na preventivne ukrepe in obveščanje;
12. meni, da obstaja povezava med invalidnostjo in nižjo stopnjo izobrazbe, ki vpliva na stopnjo zaposlenosti invalidnih ljudi;

Četrtek, 26. april 2007

13. izraža zaskrbljenost nad dejstvom, da invalidne ženske dosežejo nižjo stopnjo izobrazbe, zaradi česar imajo težave pri dostopanju do trga dela ter obstanku in napredovanju na njem; meni, da je treba invalidnim osebam zagotoviti enake možnosti za študij in jim omogočiti prost dostop do trga dela, zato da lahko živijo samostojno; meni, da je treba tudi invalidne ženske in dekleta spodbujati k temu, da pridobijo izobrazbo in se zaposlijo na podlagi lastnih sredstev in interesov, ne pa na osnovi osebnega pomanjkanja;
14. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo spoštovanje načela enakega dostopa v okolje in do storitev in blaga, da bodo lahko invalidne ženske živele čim bolj samostojno;
15. poziva Komisijo in države članice, naj zaradi dejstva, da sta informacijska in komunikacijska tehnologija pogosto temeljno sredstvo za vključevanje invalidnih oseb v družbo, oblikujejo ustrezne ukrepe za odpravo digitalnega razkoraka med spoloma, da se invalidnim ženskam omogoči dostop do informacijske in komunikacijske tehnologije ter da ju bodo lahko uporabljale pod enakimi pogoji kot moški;
16. meni, da je treba uporabiti vse možne spodbujevalne ukrepe za izboljšanje dostopanja invalidnih oseb do trga dela ter omogočanje njihove večje dejavnosti in razvoja njihovih zmožnosti, vključno z davčnimi olajšavami za delodajalce, da se jih spodbudi k zaposlovanju invalidnih oseb in prilagoditvi delovnega časa glede na potrebe staršev invalidnih otrok;
17. poziva Komisijo in države članice, naj z ukrepi za povečanje zaposlovanja invalidnih žensk zagotavljajo, da delodajalci invalidnih žensk pri zaposlovanju ne bodo diskriminirali;
18. poziva Komisijo in države članice, naj „prožnost“ vključijo v področja, ki so povezana z invalidnostjo, ob priznavanju, da ima vsaka invalidna oseba drugačne potrebe, s čimer se lahko v raznoliki skupnosti državljanov pomoč prilagodi glede na položaj vsakega posameznika;
19. meni, da bi moral biti cilj sprejetih ukrepov zagotoviti večje vključevanje;
20. poudarja, da za invalidne osebe največkrat skrbijo ženske, zato so potrebni ukrepi za družbeno ozaveščanje, da del odgovornosti prevzamejo tudi moški;
21. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bo skrb za invalidne osebe in njihovo vključevanje v družbo odgovornost celotne družbe in ne le družin z invalidnimi člani, ter naj pri oblikovanju politike upoštevajo posebno vdanost žensk, ki skrbijo za invalidne osebe, in položaj posameznikov, pogosto sorodnikov, ki prevzamejo skrb za invalidne osebe; meni, da je treba tudi poudariti, da to delo večinoma opravljajo ženske, zato se javna pomoč zmanjša zlasti njim iz razloga, ker so za to delo plačane in hkrati v sorodstvu z invalidno osebo;
22. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev podpore družinam in organizacijam, ki nudijo pomoč invalidnim osebam ter njihovim družinam;
23. meni, da je treba sprejeti različne ukrepe pomoči, ki bo invalidnim osebam in njihovim družinam omogočila normalno življenje pod enakimi pogoji, kot jih imajo neinvalidne osebe in njihove družine, ter ukrepe za pomoč posameznikom, pogosto sorodnikom, ki prevzamejo finančno ter družbeno odgovornost za invalidne osebe, čemur pogosto namenijo svoj ves čas in zaradi tega prekinejo stike z drugimi, zato potrebujejo pomoč na več ravneh; ugotavlja, da danes nosijo velik delež te odgovornosti ženske, ki so za njihovo delo plačane, ali pa tudi ne; meni, da skrb za invalidne osebe nikakor ni dolžnost le enega spola in da bi bilo treba dejavno nastopiti proti prepričanju, da bi morale to odgovornost sprejeti le ženske;

Četrtek, 26. april 2007

24. predlaga, naj države članice uskladijo mestne predpise o parkiranju za invalide in preučijo možnost za zmanjšanje cen vozovnic za osebe, ki spremljajo invalidne osebe;
25. meni, da je eden od glavnih ciljev, ki bi si jih morala zastaviti Evropska unija, izboljšanje kakovosti življenja invalidnih oseb in njihovih družin ter zagotovitev njihovega polnega vključevanja v družbo;
26. poudarja, da je treba izboljšati vidnost invalidnih žensk in njihovo podobo v medijih, s čimer bo splošna javnost bolj seznanjena z njihovim vsakdanjikom in bodo imele večjo možnost, da izrazijo svoje mnenje in sodelujejo v družbenem in političnem življenju;
27. poudarja, da morajo države članice priznati temeljno pravico invalidnih žensk do lastnega spolnega življenja in pravico, da ustvarijo svojo družino;
28. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo zakonodajo, ki bo invalidnim ženskam in moškim omogočila samostojnost, saj je to temeljna pravica, ki jo je treba spoštovati;
29. poziva Komisijo in države članice, naj invalidnim otrokom, mladim in odraslim osebam zagotovijo potrebne razmere, na podlagi katerih bodo lahko živeli samostojno in se sami odločali, ter pri tem zlasti upoštevajo enakost med spoloma;
30. priznava, da so invalidne ženske diskriminirane tudi pri dostopanju do storitev pomoči za samostojno življenje in do zdravstvenih storitev;
31. poudarja pomen izobraževanja deklic in fantov za oblikovanje družbe prihodnosti in poudarja, da ga je treba usmeriti v zagotovitev, da jih invalidnost ne bo ovirala pri udeleževanju v družbi na podlagi enakih možnosti in pravic, kar bo pripomoglo k ustvarjanju vzdušja sodelovanja, vključevanja in ozaveščanja o invalidnosti v šolah, saj je slednje nepogrešljivo sredstvo, na podlagi katerega se lahko to uresniči;
32. poudarja velik pomen nevladnih organizacij, ki pomagajo invalidnim ženskam, ter Komisijo in države članice poziva, naj jih podpirajo;
33. poudarja, da treba zbrati zadnje podatke o invalidnosti, ločene po spolu, in opraviti raziskave na podlagi kazalcev o enakosti med spoloma, da se ugotovi, kakšen je dejanski položaj invalidnih žensk in deklet;
34. poudarja, da je treba zagotoviti skrb za reproduktivno zdravje invalidnih žensk, zlasti z vidika družinskega načrtovanja, zdravstvenih storitev in obveščenosti o materinstvu, da lahko vzpostavijo pravične, odgovorne in zadovoljujoče odnose;
35. meni, da bi morala EU unija na podlagi svojih ukrepov še bolj spodbujati zveze delodajalcev, sindikate in nevladne organizacije k učinkovitejšemu oblikovanju sredstev za pomoč invalidnim osebam;

Četrtek, 26. april 2007

36. poziva Komisijo, naj olajša vzpostavitev mreže za invalidne ženske po vsej Evropski uniji in v državah kandidatkah, ki bo omogočila izmenjavanje najboljših praks, krepitev zmogljivosti in opolnomočenje;
37. poudarja, da je treba invalidnim ženskam omogočiti prost dostop do novih avdiovizualnih medijev;
38. opozarja Komisijo, da je poglobljeno poznavanje tega področja in „socialnega modela invalidnosti“, ki se osredotoča na omejitve v družbi, in ne „zdravstvenega modela invalidnosti“, ki obravnava le zdravstvene vidike invalidnosti, edina prava podlaga za zagotovitev rešitev, storitev in pomoči, za oblikovanje politike ter za dodelitev finančnih sredstev in izmero vpliva politike na položaj invalidnih oseb;
39. opozarja države članice, da morajo nujno sodelovati pri spodbujanju in izboljševanju položaja žensk in deklet z različnimi oblikami invalidnosti;
40. poziva države članice, naj spodbujajo državljanske pobude za pomoč invalidnim osebam;
41. opozarja na pomembno vlogo socialnih partnerjev, podjetij in civilne družbe ter zlasti ženskih invalidskih organizacij in združenj staršev invalidnih otrok pri spodbujanju enakih možnosti in dostopa do trga dela ter vseživljenjskega učenja za invalidne osebe ob ustreznem upoštevanju njihovih posebnih potreb;
42. pozdravlja prizadevanja starševskih zvez, ki jih ponavadi ustanovijo in vodijo matere invalidnih otrok, katere prek teh zvez in spletnih strani zbirajo informacije (o specializiranih zdravstvenih centrih, zakonodaji na področju šolanja in socialnega varstva itd.), s čimer pomagajo drugim staršem in ozaveščajo javne oblasti;
43. poziva države članice, naj Evropskemu parlamentu in Komisiji poročajo o položaju invalidnih žensk in deklet, kakor to storijo v svojih nacionalnih poročilih in na podlagi ukrepov, ki so jih sprejele v skladu s Konvencijo ZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk;
44. meni, da bi bilo treba na invalidnost gledati kot na naravni pojav, ki je del vsakdanjega življenja, ne pa kot na nekaj, kar od njega odstopa; ugotavlja, da bodo invalidni državljani vedno obstajali, zato bo invalidnost vedno sestavni del družbe;
45. meni, da je treba povečati razvoj in izkoriščanje tehnologije ter sredstev za odpravo omejevalnega okolja, ki so neprijazne invalidnim osebam; meni, da bi moral ta razvoj temeljiti na tem, da ženske in moški nimajo vedno enakih potreb;
46. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo enake življenjske pogoje za invalidne deklice in dečke ter ženske in moške;
47. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom država članic, Svetu Evrope in generalnemu sekretarju Združenih narodov.
-